

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815209029
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815209029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu J. T., bytom P. K. B. č. XXX, proti žalovanému: V. E., s.r.o., H.: 35 805 731, so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, právne zastúpený Advokátska kancelária De minimis, s.r.o., so sídlom Bratislava, Lovinského 22, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a určenie neplatnosti zmluvy o zabezpečení splátok úveru, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 08. decembra 2015, č.k. 14C/189/2015-41, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná a zmluva o zabezpečení splátok úveru je neplatná. Zároveň zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia 635,10 eur na účet právneho zástupcu žalovaného, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 80 písm. c/ O.s.p., § 48 ods. 1, 2 OZ. V prípade, ak sa žalobca domáha určenia existencie alebo neexistencie určitého právneho vzťahu, musí v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. preukázať, že na takomto určení je daný naliehavý právny záujem. Existencia naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení neplatnosti zmluvy je nevyhnutnou podmienkou prípustnosť určovacej žaloby. Žalobca má právny záujem na určení neplatnosti vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, ktorého je účastníkom alebo ak by jeho postavenie bez tohto určenia sa stalo neistým. Určovacia žaloba je prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené. Naliehavý právny záujem na určení určitého práva alebo neplatnosti právneho úkonu je daný len vtedy, ak takéto určenie nemožno dosiahnuť v inom súdnom konaní, v ktorom si účastníci môžu uplatniť svoje práva alebo sa brániť voči uplatneným právam druhého účastníka právneho vzťahu. O takýto prípad vo veci návrhu žalobcu nejde. Právoplatný rozsudok o kladnej, či zápornej určovacej žalobe netvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci k žalobe na plnenie založenej na tom istom práve, nemôže ani prípadné rozhodnutie o neplatnosti zmluvy o úvere založiť prekážku právoplatnej rozhodnutej veci pre konanie o žalobe na splnenie záväzku, ktorý na základe tejto zmluvy vznikol a zabrániť tak žalovanému, aby sa mohol prípadnou žalobou podanou na súde domáhať plnenia z napadnutých zmlúv. Okrem toho absolútna neplatnosť zmluvy pôsobí priamo zo zákona a právny úkon je absolútne neplatný bez ohľadu na to, či došlo k vydaniu súdneho rozhodnutia určujúceho jeho neplatnosť. To, že naliehavý právny záujem nerozlišuje medzi žalobcom spotrebiteľom a iným žalobcom

vyplýva z toho, že i spotrebiteľ si môže uplatniť svoje právo ako každý iný účastník v tom prípade, ak sa voči nemu bude druhá strana domáhať plnenia, na ktoré nemá nárok. Pripustenie existencie naliehavého právneho záujmu v takých prípadoch ako je predmetom tohto konania by viedlo k záveru, že súdy by museli vecne spreskúvať platnosť akýchkoľvek a teda všetkých spotrebiteľských právnych vzťahov bez ohľadu na to, či si dodávateľia vôbec chceli uplatňovať svoje práva, resp. či by dojednanie takýchto podmienok bolo významné pre povinnosť zmluvných strán. Je zrejmé, že na návrhu žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem, súd žalobu zamietol. Okrem toho súd konštatoval tú skutočnosť, že právny záujem na neplatnosť oboch zmlúv nie je daný aj z toho dôvodu, že žalovaný na pojednávaní platne od zmluvy o úvere odstúpil, ktorá týmto zanikla a spolu s ňou zanikla aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorá bola od nej závislá. V zmysle § 457 OZ sú účastníci povinní vrátiť si to, čo každý z nich podľa spomínaných zmlúv dostal. Súd upozorňuje, že rovnaký následok by malo aj určenie neplatnosti oboch zmlúv súdom. Možno teda konštatovať, že žalobca v podstate dosiahol to, čoho sa návrhom v tomto konaní domáhal, keďže obe zmluvy zanikli. Žalobca bude povinný vrátiť žalovanému, čo podľa oboch zmlúv dostal, rovnako ako by to bolo v prípade určenia neplatnosti oboch zmlúv súdom. Súd poukazuje na to, že účastníci si budú povinní vrátiť len plnenia, ktoré si skutočne poskytli, teda žalobca je povinný vrátiť žalovanému len sumu zodpovedajúcu poskytnutej istine úveru zníženú o prípadné úhrady, ktoré už žalovaný zaplatil. V prípade, že plnenie na základe zmluvy poskytol len žalovaný žalobcovi, bude žalobca povinný vrátiť žalovanému poskytnuté plnenie v zmysle § 451 ods. 2 OZ ako majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Súd preto konštatoval, že odstúpenie od zmluvy a jeho následky posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže v zmysle § 52 ods. 2 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere dospel k záveru, že je to na prospech žalobcu ako spotrebiteľa. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania s tým, že nakoľko sa jedná o dva uplatnené nároky, ktorých hodnotu nie je možné určiť v peniazoch a teda celková odmena za jeden úkon právnej služby bude 86,04 eur. Úspešnému žalovanému tak patrí právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie za prípravu a prevzatie zastúpenia, vyjadrenia vo veci samej, účasť na pojednávaní, 3x režírný paušál po 8,39 eur, cestovné náhrady po trase Bratislava - Prievidza a späť, náhrada za stratu času + 20% DPH, spolu 642,04 eur.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal krajský súd ako súd odvolací, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o zabezpečení splátok úveru je neplatná. Poukázal na tú skutočnosť, že zmluva o zabezpečení splátok úveru je bezpochybné zmluvou spotrebiteľskou uzavretou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Poukázal na ust. § 11 písm. d/ zák.č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedená RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Je preukázateľná skutočnosť, že v zmluve o úvere je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože nie je zakomponovaná odplata za službu vyplývajúca zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Ak je teda preukázaná skutočnosť, že PRMN je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa je preukázaná aj skutočnosť, že zmluva musí byť neplatná. Treba si totiž uvedomiť skutočnosť, že žalovaný konal vo všetkých prípadoch poskytnutia spotrebiteľských úveroch identickým spôsobom, t.z. že úvery poskytoval prostredníctvom obchodných zástupcov so všetkými spotrebiteľmi bola uzavretá aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, t.z. že všetky spotrebiteľské úvery, ktoré do času 30.04.2014, ale aj neskôr žalovaný jednotlivým spotrebiteľom poskytol sú bezúročné a bez poplatkov. Poukázal na znenie § 451 Občianskeho zákonníka, kedy žalovaný nezarobil zákonným spôsobom do toho času čo i len jediný cent, pretože najskôr v zmluvách neuvádzal RPMN vôbec a keď začal RPMN uvádzať, tak túto číselnú hodnotu uvádzal nesprávne. Poukázal ďalej na znenie § 37 OZ s tým, že žalovaný poskytol žalobcovi úver z financií z bezdôvodného obohatenia seba samého a teda sa stal dočasným majiteľom týchto predmetných financií. Je smiešne pokiaľ žalovaný vypovedal zmluvu o úvere, ktorú nemal žiadne zákonné právo uzatvoriť a spotrebiteľský úver z bezdôvodného obohatenia seba samého poskytnúť. Žalovaný nemá žiadne právo poskytovať spotrebiteľské úvery, pretože koná v rozpore so zákonom. Mal preto za to, že súd prvej inštancie rozhodol v celom rozsahu zle a nespravodlivo.

4. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatniť si náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na znenie ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku s tým, že čo sa týka právneho posúdenia veci, okresný súd vykonal všetky dôkazy, ktoré boli navrhované účastníkmi konania, dokonca žalobca vykonanie žiadneho dôkazu okrem zmluvy o úvere nenavrhoval a ani neoznačil. Pokiaľ mal za to, že okresný súd

z vykonaných dôkazov dospel len k takým skutkovým zisteniam, ktoré medzi účastníkmi konania neboli sporné. Kompletne zistil skutkový stav, čo vyplýva aj z toho, že ani samotní účastníci už nemali žiadne návrhu na doplnenie dokazovania. Ani zo samotného odvolania žalobcu nie je zrejme, prečo by skutkový stav zistený okresným súdom nemal obstáť a nie je zrejme aké nové skutočnosti, či dôkazy sú v tejto veci, ktoré žalobca neuplatnil v konaní pred okresným súdom a sú pre ne splnené podmienky podľa § 205a O.s.p.. Prítomnosť naliehavého právneho záujmu rovnako ako odstúpenie od zmluvy sú otázkami právnymi a nie skutkovými. Žalovaný musí v súvislosti poukázať na nesprávnosť celej argumentácie žalobcu, ktorý odôvodnenie svojho odvolania založil na tom, že odmena podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru mala byť súčasťou ročnej percentuálne miery nákladov. Celá táto argumentácia ohľadne nesprávnej určenej RPMN v zmluve o úvere v jeho neprospech nemá žiaden súvis s predmetom konania tak, ako stanovil samotný žalobca, keďže nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa nespôsobuje neplatnosť zmlúv, ale ich bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Rovnako treba poukázať na rozpornosť argumentácie žalobcu, ktorý na jednej strane tvrdí, že zmluva o zabezpečení splátok je neplatná a na strane druhej tvrdí, že odmena mala byť súčasťou RPMN, čo sú argumenty, ktoré sa vzájomne vylučujú. Uplatnil si zároveň náhradu trov odvolacieho konania za písomné vyjadrenie k odvolaniu vrátane režijného paušálu, spolu vo výške 115,90 eur.

5. K podanému vyjadreniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý poukázal na tú skutočnosť, že žalobca ako spotrebiteľ má vždy naliehavý právny záujem na určení neplatnosti danej zmluvy. Okresný súd v Prievdzi ho automaticky oslobodil od platenia súdneho poplatku, čo preukazuje, že ako spotrebiteľ sa domáha svojich práv podľa osobitného predpisu. Ak sa teda spotrebiteľ domáha svojich práv, musí byť jeho právo ohrozené, inak by sa ho predsa nemohol domáhať. To, že žalobca ako spotrebiteľ sa domáha svojich práv rozhodol už tým, že ho oslobodil bez akejkoľvek žiadosti od platenia súdneho poplatku. Žalovaný poskytol spotrebiteľský úver z financií bezdôvodného obohatenia seba samého na úkor jednotlivých spotrebiteľov a tieto financie musí vydať nie žalovanému, ale tomu, na úkor koho sa bezdôvodne obohatil alebo štátu, teda Slovenskej republiky. Žalobca najskôr neuvádzal RPMN vôbec, neskôr nepravdivo v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný poskytol spotrebiteľské úvery z bezdôvodného obohatenia, čo je v príkrom rozpore so zákonom. Zmluva je neplatná aj z toho dôvodu, že nebola de facto právoplatne uzatvorená. Obchodný zástupca predložil na podpis zmluvu o úvere zároveň aj vopred podpísaný dodatok k zmluve a tento dodatok mení podmienky predmetnej zmluvy a preto je nutné považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere spolu s dodatkom za podpísaný nový návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Obchodný zástupca žalovaného finančne profitoval práve za poplatok uvedený v dodatku. Žalobca bol uvedený do omylu a takáto zmluva je v rozpore s dobrými mravmi. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je síce uvedené, že žalovaný môže prostredníctvom zástupcu vyberať splátky, avšak v zmluve nie je uvedené, že toto sa deje za poplatok, ktorý vôbec nie je malý. Takže dodatkom de facto obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a zároveň naňho poukazuje.

7. Od 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). V zmysle prechodných ustanovení v § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákona aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ O.s.p., kedy mal za to, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ďalej doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené.

9. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 132 O.s.p. (t.č. účinné ust. § 191 CSP). Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo, všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcov z hľadiska ich pravdivosti, dôležitosti pre rozhodnutie.

10. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem nie je potrebné preukázať, ak vyplýva z osobitného predpisu (do 30.06.2016) bolo účinné ust. § 80 ods. 1 písm. c/ O.s.p., podľa ktorého návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

11. V predmetnej veci sa žalobca voči žalovanému domáhal určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere spolu s dodatkom vrátane zmluvy o zabezpečení splátok sú neplatné. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudku žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetných zmlúv v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p..

12. Rozhodnutie súdu o určovanom návrhu predpokladá, aby ešte pred jeho vydaním boli splnené podmienky práva na žalobu, ktorá je procesná teória označuje ako podmienky žalovateľnosti. Len po splnení týchto podmienok možno ohrozenému právu poskytnúť súdnu ochranu. Podmienkou prípustnosti určovacieho návrhu na neplatnosť zmluvy je právny záujem na určení, ktorý musí byť naliehavý. Neexistenciu naliehavého právneho záveru na tomto určení treba považovať za nedostatok žalovateľnosti brániaci súdu rozhodovať o merite veci.

13. Keďže otázku naliehavého právneho záujmu v súčasnosti upravuje § 137 ods. c/ CSP odlišne ako tomu bolo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, v záujme zachovania účinkov úkonov za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku posudzoval naliehavý právny záujem odvolací súd v zmysle ust. § 80 O.s.p.. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany žalobcovho práva a či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom prípade bude musieť nasledovať iné ďalšie súdne konanie.

14. O naliehavý právny záujem môže ísť zásadne len vtedy, ak by bez súdom vysloveného určenia, že právny vzťah alebo právo existuje bolo buď ohrozené právo žalobcu alebo by sa jeho právne postavenie stalo neistým, čo znamená, že musí ísť o takú jeho procesnú, prípadne hmotnoprávnu situáciu, v ktorej by objektívne už existujúcim právnym vzťahom mohol byť ohrozený prípadne pre neisté svoje postavenie by mohol byť vystavený konkrétnej ujme. Existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení môže byť daná aj vtedy, keď určenie existencie práva alebo právneho vzťahu, o ktoré v konaní ide, priaznivo, prípadne nepriaznivo ovplyvní právne postavenie žalobcu proti žalovanému.

15. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodnutia súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, teda na žalobcovi. Naliehavý právny záujem musí byť preukázaný, musí existovať nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol už rozsudok vyhlásený. Určovacie žaloby majú podľa právnej teórie ako aj záverov rozhodovacej praxe súdov a judikatúry opodstatnenie tam, kde je ešte len stav ohrozenia práva a nie je už jeho porušenie. Určovací návrh podľa § 80 písm. c/ O.s.p. má charakter preventívnej ochrany práv, nápravy stavu vzniknutého porušením práva sa možno domáhať už pomocou žaloby na plnenie. Naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení v danom prípade musí spočívať v tom, že by sa ním vyriešili všetky sporné právne otázky medzi účastníkmi stranami sporu a vytvorili by pevný právny základ pre budúce právne vzťahy (uznesenie NS SR zo dňa 16.03.2016, sp.zn.8Cdo 251/2015).

16. Po preskúmaní veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie ako aj s jeho právnym posúdením. Nikto nespochybňuje, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským a zároveň za stavu, kedy žalovaný v prejednávanej veci platne odstúpil od predmetnej zmluvy, žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetných zmlúv, pretože tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie, odstúpenie od zmluvy má za následok povinnosť vrátiť si navzájom svoje plnenia, pretože zmluva sa odstúpením od zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 OZ od začiatku zrušuje s tým, že v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka sú účastníci povinní vrátiť si to, čo každý podľa týchto zmlúv dostal, t.z. že rovnaký následok ako určenie neplatnosti oboch zmlúv má aj odstúpenie od zmluvy, t.z. že žalobca bude povinný vrátiť istinu žalovanému s tým, že v prípade určenia neplatnosti oboch zmlúv by bol dôsledok taký istý, pretože žalobcom tvrdené dôvody neplatnosti právneho úkonu by mali za následok, že zmluva by sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov, čo v konkrétnom prípade je dosiahnuté aj samotným odstúpením od zmluvy.

17. V celom rozsahu bolo správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že žaloba nie je procesne vhodným nástrojom ochrany žalobcovho práva, nakoľko by sa ňou nedosiahlo odstránenie spornosti práva, ani neistota vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

18. Pokiaľ žalobca v konaní poukazuje na iné rozhodnutia odvolacích súdov, v tomto smere odvolací súd dodáva, že ani v jednom z týchto konaní nedošlo zároveň k odstúpeniu od zmluvy a tým neboli naplnené vyššie uvedené predpoklady tak, ako boli konštatované súdom prvej inštancie. Za týchto okolností potom dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

19. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% o výške, ktorej rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).